

Bilag 3. Anvendelse af abonnementsordninger som betalingsmodel mellem myndigheder på social- og specialundervisningsområdet

1. Indledning

På en række opgaveområder som specialrådgivning, kommunikation, hjælpemidler samt ambulant behandling af misbrugere er det ikke muligt at opgøre budget og forbrug i antal pladser og fastsatte takster som vist i bilag 1.

På disse områder er der typisk tale om mange forskellige typer af ydelser hvor omfanget af indsatsen varierer betydeligt fra sag til sag. Derfor er det ikke muligt at fastsætte afregningsprincipper ved køb og salg af disse ydelser.

Med rammeaftalen er det derfor aftalt, at ydelserne på nogle områder afregnes, som abonnementsordninger, hvor timeprisen typisk er lavere end hvis den samme ydelse leveres som enkelttydelser. Formålet er at fastholde en rimelig kapacitet, der skal være med til at sikre et højt fagligt niveau og en rationel drift under hensyntagen til den enkelte kommunes forsyningssikkerhed og økonomi.

Abonnementsaftaler indgås skriftligt mellem udbyder (Region Midtjylland eller en kommune) og den enkelte kommune.

Abonnementsaftalerne indgås normalt for et år af gangen. Der kan evt. indgås aftaler om en kortere periode under forudsætning af, at den indgåede aftale ikke påvirker pris og tilbud for øvrige kommuner.

Indgåelse af abonnementsaftaler følger tidsplanen for rammeaftalen. Det betyder, at abonnementsaftaler for det kommende år indgås inden medio oktober. Aftaler for 2011, hvor der ikke er ændringer i timerammerne i forhold til den indgåede aftale for 2010 kan forlænges inden udgangen af 2010. Hvis kommunerne ønsker at indgå aftaler udenfor den tidsplan, der er fastlagt for rammeaftalen indgås den konkrete abonnementsaftale, så den er udgiftsneutral for øvrige kommuner.

I tilfælde af, at kommunerne under et i 2011 køber væsentligt mindre i abonnement end i 2010 kan det efterfølgende blive nødvendigt at foretage en justering af timepriserne.

2. Kommunikations- og hjælpemiddelområdet

Hjælpemidler i det tidligere Ringkjøbing Amt

Ringkjøbing Amts Hjælpemiddelcentral blev nedlagt med udgangen af 2006 og overdragedes til kommunerne i området. Hver enkelt kommune er dermed ansvarlig for at varetage de opgaver Hjælpemiddelcentralen hidtil løste.

Mellem kommunerne i det tidligere Ringkjøbing Amt blev det i forbindelse med nedlæggelsen af Hjælpemiddelcentralen aftalt at samarbejde om de mest specialiserede felter.

Herning Kommune

Herning Kommune driver Center for Kommunikation som er en specialundervisnings- og rådgivningsinstitution på kommunikationsområdet med fem afdelinger: Taleafdelingen, Høreafdelingen, Synsafdelingen, Handicapteknologiafdelingen og Hjerneskerådgivningen

Ud over undervisningsopgaver varetages også opgaver vedr. udredning og indstilling til kommunikationshjælpemidler.

Center for Kommunikation i Herning tilbyder primært salg af større pakker af ydelser til kommuner, hvor der forud købes en vis kapacitet, der efterfølgende er trækingsret på i løbet af aftaleperioden. Herudover sælger Center for Kommunikation i Herning enkeltydelser efter enten et ydelseskatalog med over 200 faste ydelser (jf. bilag 1), eller efter timeafregning hvor opgaven defineres i samarbejde med bestilleren. Endelig er en betydelig del af Center for Kommunikations kapacitet reserveret til at levere ydelser via den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation, VISO.

Herning Kommune tilbyder desuden specialrådgivning til andre kommuner på blandt andet bil, hjælpemiddel og boligområdet.

Århus Kommune

Århus Kommune driver Center for Syn og Hjælpemidler i Århus, som er en specialundervisnings- og rådgivningsinstitution indenfor syn, hjælpemidler, kommunikation, boligindretning og mobilitet.

Center for Syn og Hjælpemidler, Århus (CSH), tilbyder abonnementsaftaler til alle interesserede kommuner. Den enkelte abonnementskommune kan efter aftale med CSH frit vælge mellem ydelserne og hvis kommunen har et mindre forbrug i abonnementet, vil CSH være behjælpelig med at afsætte timer til de kommuner, der kunne have interesse heri.

Center for Syn og Hjælpemidler er VISO-leverandør indenfor syn-, hjælpemidler og mobilitet.

Region Midtjylland

Region Midtjylland driver Tale og Høre Institut.

Ydelserne i disse tilbud afregnes i form af abonnement.

Udover de ydelser der indgår i det årlige abonnement, kan kommunen altid tilkøbe supplerende ydelser, hvis det viser sig, at kommunens behov er større end det antal timer abonnementet indeholder, eller hvis kommunen ønsker at købe andre ydelser end dem, som er indeholdt i abonnementet. Tilkøb af ydelser udover abonnement eller udelukkende som enkeltydelser sker til en højere timepris.

Indgåelse af abonnement for det kommende år foregår i en dialog med kommunerne om, hvilket niveau abonnementet skal indgå på, og hvad abonnementet konkret skal indeholde. Indgår kommunen en aftale, der svarer til det forbrugsniveau, der har været i det indeværende år tilpasset til en evt. ændring i befolkningssammensætningen, vil evt. ydelser, der bliver behov for at købe udover abonnementet blive afregnet til abonnementspris.

I forbindelse med en evt. aftale mellem kommunerne og Region Midtjylland om levering af tilbud på kommunikationsområdet er det aftalt med kommunerne hvilke ydelser, der kræver visitation hos kommunen, og hvilke der ikke kræver visitation. Såfremt der ikke kræves visitation, betyder det, at borgeren selv frit kan henvende sig til en institution og modtage ydelsen.

3. Specialrådgivning

Region Midtjylland og kommuner udbyder i overensstemmelse med rammeaftalen specialiserede rådgivningsydelser til kommunerne.

Målgruppen for specialrådgivningen er børn og unge med betydelig og varig nedsat funktionsevne. I forhold til denne målgruppe tilbydes undersøgelse, rådgivning og behandling.

En anden målgruppe for specialrådgivningen er børn og unge med svære psykiske problemer/psykologiske lidelser herunder børn og unge, der har været udsat for seksuelle overgreb, børn og unge med angst og tvang, børn og unge i svære udviklingskriser og børn og unge med personlighedsforstyrrelser.

Ydelserne i ovennævnte tilbud afregnes som abonnement.

Hver kommune kan indenfor abonnementet aftale med leverandøren, hvilke ydelser de ønsker at modtage. Kommunerne kan frit vælge mellem ydelserne indenfor ydelseskataloget.

Hvis en kommune bruger færre timer end kommunens abonnement tilsiger, vil Regionen i videst muligt omfang tage hånd om det mindre forbrug, f.eks. ved at lave aftaler med kommuner, der bruger mere end deres abonnement tilsiger.

Udover de ydelser der indgår i det årlige abonnement, kan kommunen altid tilkøbe supplerende ydelser, hvis det viser sig at kommunens behov er større end det antal timer abonnementet indeholder, eller hvis kommunen ønsker at købe andre ydelser end dem, som er indeholdt i abonnementet. Tilkøb af ydelser udover abonnement eller udelukkende som enkeltydelser sker til en højere timepris.

Indgåelse af abonnement for det kommende år foregår i en dialog med kommunerne om, hvilket niveau abonnementet skal indgås på, og hvad abonnementet konkret skal indeholde. Indgår kommunen en aftale, der svarer til det forbrugsniveau, der har været i det indeværende år tilpasset til en evt. ændring i befolkningssammensætningen, vil evt. ydelser, der bliver behov for at købe udover abonnementet blive afregnet til abonnementspris.

4. Misbrugsbehandling

Ydelserne til behandling af stofmisbrugere består typisk af ambulant behandling, dagbehandling eller døgnbehandling. Afregning af dag- og døgnbehandling er typisk tilrettelagt, som et antal dage eller døgn, hvor brugeren behandles, som afregnes til en fast takst. Det volder ikke større problemer at fastholde denne afregningsform.

Derimod er der visse vanskeligheder med tilrettelæggelsen af afregningen for ambulante ydelser. Ressourceforbruget for den enkelte ydelse kan variere betydeligt.

Der er forskellig praksis for beregningen af takster og afregningen heraf. I nogle tilbud er der fastsat en takst pr. ambulant behandling, mens der i andre tilbud er mange forskellige takster. Førstnævnte metode er enkel og lettere at sammenligne, men sikrer ikke sammenhængen mellem ressourceforbruget og betalingen. Den anden metode virker modsat.

De to metoder kan have hver sin fordel, men det vanskeliggør sammenligneligheden mellem tilbud, og det gør det vanskeligt for køberkommuner, at skønne over forbruget.